

Landets Finansvæsen. Jeg faar noget ganske andet ud af det ved at læse det ærede Medlems Artikel og Betragtninger. Saa vidt jeg har kunnet se, gaar den særlig ud paa, at Laanet i 1920—21 blev rejst paa daarlige Betingelser. Nu er der vel egentlig ingen, der mener, at Finansminister Neergaard allerede i Aaret 1920 skulde være naaet til at ødelægge Landets Finanser, selv om man tror eller i hvert Tilfælde angiver at tro, at det skulde være sket i Dag. Men det interessante kommer hen i Slutningen, for dér nævner det ærede Medlem, at nu, nu er Stillingen en anden, for nu anbefaler man derved i Amerika — og for Resten ogsaa i England — at købe netop disse Papirer fra den Tid, fordi Danmark er kommet til at staa finansielt saa langt bedre. Altsaa, det, som det ærede Medlem nævner, er dog et Vidnesbyrd om, at Stillingen er blevet forbedret i de tre Aar, der er gaaet, siden Laanet blev stiftet i 1920—21; ellers vilde der jo ikke være Tale om stigende Kurs paa Papirerne.

Jeg skal saa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rode; det meste af, hvad jeg har noteret, har i øvrigt den højtærede Finansminister været inde paa; der er kun en eneste Ting, jeg ønsker at tilføje. Det drejer sig om Hummer og Rejer, som fiskes af danske Fiskere og indbringes fra aaben Sø. Den højtærede Finansminister har allerede udtalt, at det ikke kan være vanskeligere med Hensyn til Rejer end med Hensyn til Østers at føre Kontrol med, hvor de kommer fra. Men i denne Omtale kom det ærede Medlem med en ganske ejendommelig Udtalelse. Han siger, at den højtærede Finansminister kan maaske her faa Brug for sine Smuglerjagere, som han har anskaffet for at værge sin Spiritusskat, nu kunde de altsaa ogsaa bruges til Hummerjagt. Dette Udtryk „sin Spiritusskat“ bringer mig til at minde om, at vi ganske vist for en Tid siden, i Fjor for øvrigt, stemte for en Spiritusskat paa 15 Kr.; men selv denne Afgift er kun en i ret høj Grad modificeret Form af den Spiritusafgift, som den tidligere Finansminister, det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Brandes, i sin Tid gennemførte. Naar man derfor bruger dette Udtryk: „sin Spiritusskat“ og fremhæver det saa stærkt, som det ærede Medlem gjorde, overfor den højtærede nuværende Finansminister, finder vi det fra vor Side rimeligt at minde om, at denne Skat i Virkeligheden

har sin Fader i Øjeblikket oppe i det andet Ting.

Saa vidt jeg forstod, nævnte det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen Ansjoser som faldende ind under Luksusbeskatningen. Det er en Fejltagelse, thi for Ansjoser betales der den Dag i Dag 20 Ø. i Told, og der vil ogsaa efter det foreliggende blive betalt 20 Ø. i Told. Der sker altsaa ikke nogen Forhøjelse paa dette Punkt. Vi ønsker selvfølgelig heller ingen, for Ansjoser er et meget almindeligt benyttet Næringsmiddel. — Jeg skal som tidligere anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister mindede om nogle Udtalelser af mig fra 1910 fra Forhandlingerne om den kommunale Skattelov for København og mindede om, at jeg dér havde sagt, at ogsaa de ubemidlede, ogsaa Smaakaarsfolk skulde mærke, at Reformer kostede Penge, og naar Kommunen foretog Fremskridt, der kostede Penge, saa skulde de ogsaa bære deres retfærdige Del deraf. Ja, fuldkommen rigtigt. Der var Tale om direkte Beskatning efter stigende Skala, efter det Lovforslag, der var for den Gang, efter stærkere stigende Skala, end vi hidtil havde haft. Vi har, som det maa være den højtærede Finansminister vel bekendt, altid været imod, navnlig ved de kommunale Skattelove, at man viste blot nogen Tendens i Retning af helt at fritage visse Medborgere for kommunal Skat, bl. a. ogsaa af den Grund, at derved vilde Valgretten forsvinde. (*J. C. Christensen:* Ja, navnlig af den Grund). Ja, baade af den Grund og af andre Grunde. Naar Skatten er direkte, og den paalægges retfærdigt efter stigende Skala og retter sig efter Skatteevnen, saa at baade smaa og store bærer deres Andel efter en stærkt stigende Skala, saa er der intet at indvende imod det. Men den stigende Skala skal være i passende Forhold til Skatteevnen, og det er noget ganske andet end det, der her er Tale om, nemlig at paalægge en ny, stor indirekte Skat, der ikke tager Hensyn til Skatteevnen.

Jeg ved jo godt, at der nu vil blive en letkøbt Agitation ud over Landet ved Sommerens Vælgermøder, hvor man vil tale om disse Proletarer, der ikke vil have Hummer og Laks og Rejer beskattet; saa kan Folk gøre sig Begreb om, hvorledes disse Proletarer lever, navnlig Folk i de Egne, hvor disse Sager ikke er almindelige, fordi man dér har meget bedre Ting, ganske